

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

3 20
12

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> BŘEZEN >>> 102. sezóna 2011/12

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM PLESEM V DIVADLE

DUO JELÍNKOVÁ – ŠPINER OPĚT NEJOBLÍBENĚJŠÍ

BRZY SE V DIVADLE BUDE ZPÍVAT V DEŠTI

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

27. ÚNORA – 5. BŘEZNA 2012 XII. ROČNÍK str. 16–17

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ „MIMO PŘEDPLATNÉ“ NEJSOU OBSAZOVÁNA ABONENTY, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. NA PŘEDSTAVENÍ PRO ABONENTNÍ SKUPINY JSOU ROVNĚŽ VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI. SKUPINY '11 JSOU URČENÉ PRO ABONMÁ 2011. PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY.

BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	19:00	L. Stroupežnický / NAŠI FURIANTI	SOUTĚŽ FESTIVAL	MIMO PŘEDPL.
			Česká klasika s moderním nábojem. Hrají M. Táborský, M. Hanuš, J. Vondráček, P. Tesař, K. Sedláčková – Oltová, I. Svobodová a další. Režie J. Borna. Divadlo v Dlouhé, Praha.		
PÁTEK	2.	8:30	J. Krüss – V. Peřina – M. Tichý – K. Bělohávek	FESTIVAL	šk
			PRODANÝ SMÍCH		
			Detektivní příběh o chlapci, který prodal svůj smích. Režie M. Tichý. Naivní divadlo Liberec.		
		10:00	PRODANÝ SMÍCH		šk
		19:00	M. Vačkář – O. Havelka	SOUTĚŽ FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU		
			Hudební retrokomedie o světě trampingu – módním fenoménu třicátých let. Hrají P. Nakládalová, P. Halíček, J. Kretschmerová, B. Klepl, M. Zbrožek a další. Režie O. Havelka. Městské divadlo Mladá Boleslav / Divadlo Kalich, Praha.		
SOBOTA	3.	19:00	R. Bean / KACÍŘKA	SOUTĚŽ FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Sarkastická satira o globálním oteplování a neaktuálnějším světovém dění. Hrají R. Urbanová, T. Kolomazník, D. Toniková, J. Kotula, J. Skopec a další. Režie Z. Bartoš. Západočeské divadlo v Chebu.		
NEDĚLE	4.	19:00	P. Marber / DEALER'S CHOICE (KDO ROZDÁVÁ, ROZHODNE)	SOUTĚŽ FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Britská černá konverzační komedie na hraně. Hrají D. Novotný, V. Neužil, H. Čermák, M. Myšička, J. Plesl a I. Trojan. Režie J. Pokorný. Dejvické divadlo, Praha.		
PONDĚLÍ	5.	20:00	GALAVEČER SMÍCHU	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Zábavný večer s předáváním cen XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu, který bude snímán kamerami České televize. Režie J. Brichcín.		
ÚTERÝ	6.	10:00	VIŠŇOVÝ SAD	KONEC 12:20	25. REPRÍZA šk
ČTVRTEK	8.	18:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 20:10	25. REPRÍZA N

PÁTEK	9.	10:00	AMADEUS	KONEC 13:00	52. REPRÍZA	šk
		19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 21:10	8. REPRÍZA	H
SOBOTA	10.	17:30	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 19:40	26. REPRÍZA	MIMO PŘEDPL.
NEDĚLE	11.	19:00	N. Simon / DROBEČKY Z PERNÍKU		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Tragikomický příběh alkoholičky právě propuštěné z léčení, její nedospělé dcery a neúspěšného herce... V režii M. Schejbala hrají S. Stašová (Cena Thálie 2007 za výkon v roli E. Mearové), R. Filásková, Č. Bebuský a další. Hostem Divadlo A. Dvořáka Příbram .						
PONDĚLÍ	12.	19:00	TANČÍRNA	EPILOG FESTIVALU	MIMO PŘEDPL.	
Taneční kavárna – místo, kde se setkávají lidé různého věku i charakteru, aby zapomněli na starosti každodenního života. Hrají R. Brzobohatý, J. Révai, H. Gregorová, D. Čárová, P. Mourková a další. Režie H. Gregorová. Divadlo Radka Brzobohatého, Praha .						
ÚTERÝ	13.	19:00	TRÓJANKY		KONEC 20:40	13. REPRÍZA F
STŘEDA	14.	19:00	S. Townsendová / HLEDÁNÍ SLOV	EPILOG FESTIVALU	MIMO PŘEDPL.	
Komedie o čtveřici lidí diskrétně spojených kurzem čtení a psaní pro dospělé. Hrají O. Vízner, S. Laurinová, B. Munzarová a H. Čermák. Režie J. Nvota. Divadlo Kalich, Praha .						
ČTVRTEK	15.	18:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI		4. REPRÍZA	X
SOBOTA	17.	18:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 20:30	15. REPRÍZA	T
NEDĚLE	18.	13:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ			str. 15
		15:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ			
ÚTERÝ	20.	18:00	MEFISTO	KONEC 21:00	19. REPRÍZA	Z
STŘEDA	21.	17:30	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI		5. REPRÍZA	J
ČTVRTEK	22.	17:30	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 20:00	16. REPRÍZA	S
PÁTEK	23.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	101. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
SOBOTA	24.	18:00	TRÓJANKY		KONEC 19:40	14. REPRÍZA U
PONDĚLÍ	26.	8:30	JEŽIBABY A ŽENICHOVÉ			šk
Dvě neposedné ježibabky by chtěly ženicha, proto zkoušejí kouzelná zaklínadla... Hrají D. Zbytovská, B. Seidlová a N. Zbytovská. Hostem Divadlo MALÉHRÝ .						
		10:30	JEŽIBABY A ŽENICHOVÉ			šk
		19:00	NO NAME TOUR 2012		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Koncert populární slovenské pop-rockové kapely, držitelky ocenění Český slavík v kategorii Slavici bez hranic. Pořádá agentura Kometa ve spolupráci s agenturou VM ART production.						
ÚTERÝ	27.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 21:10	9. REPRÍZA	K
STŘEDA	28.	19:00	TRÓJANKY		KONEC 20:40	15. REPRÍZA R
ČTVRTEK	29.	19:00	LIŠKA V KURNÍKU	KONEC 21:20	24. REPRÍZA	C
PÁTEK	30.	10:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG

PÁTEK	30.	19:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	6. REPRIŽA	MIMO PŘEDPLATNÉ
SOBOTA	31.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		PREMIÉRA P1

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	1.	8:30	P. Masaříková – H. Baroňová – J. Chramosta – P. Florián / CESTA KOLEM SVĚTA	FESTIVAL	šk
			Pohádkový zábavně-vzdělávací pořad pro děti. Režie J. Chramosta. FORMELA o. s., Praha.		
		10:00	CESTA KOLEM SVĚTA	FESTIVAL	šk
		17:00	PRASKLÁ HŘÍDEL U SIFONU	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Tři muži a jedna žena v pěti různých situacích na jednom místě ve třech jednoaktkách. Hrají T. Novotný, L. Udržal, L. Marek a P. Tenorová. Divadlo tří, Pardubice.		
PÁTEK	2.	19:00	M. Doleželová – R. Vencel / KDYŽ SE ZHASNE	FESTIVAL	MIMO PŘEDPL.
			Mrazivá komedie, která knock-outuje vaše bránice... Hrají M. Doleželová, E. Borovičková j. h., M. Příkazký a R. Vencel. Režie M. Doleželová a R. Vencel. Do Houslí, Pardubice.		
SOBOTA	3.	17:00	PRAŽSKÉ LEGENDY	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Vokálně-loutková prohlídka legendární Prahy. Vtipná a milá inscenace pro celou rodinu! Hrají B. Vyskočilová, L. Smadiš a P. Hašek. Režie M. Solce. Geisslers Hofcomedianen, Kuks.		
NEDĚLE	4.	19:00	CVIDOULE DI CAMPO	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Znaménité texty, slovní hříčky a písně v kabaretu, který hladí. Hrají K. Klepáčková, I. Orozovič, L. Polišenská, J. Suchý z Tábora a M. Šotek. Cabaret Calembour, Praha.		
PONDĚLÍ	5.	19:00	Molière – P. Hašek / LAKOMEC	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
			Retro-byznysová muzikálová groteska. S vtipem a nadsázkou, s humorem a písní! V titulní roli V. Chalupa. Režie P. Hašek. Geisslers Hofcomedianen, Kuks.		
ČTVRTEK	8.	9:00	L. Bugnar / KOSTI PRO OTTA (Tady jsou vaše peníze)		šk
			„Raději pět minut kurvou v pravou chvíli, než svatá, co se celý život dře!“ Hrají K. Jelínková a M. Sikorová.		
			B. Georgescu / ZNÁSILNĚNÍ		
			On a ona mezi sebou rozehrávají hru na násilníka a oběť: „Ani já jsem nečekal, že to takhle dopadne.“ Hrají P. Tenorová a M. Tichý. Režie K. Glogrová j. h. Scénická čtení současné dramatiky z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.		
		11:00	L. Bugnar / KOSTI PRO OTTA (Tady jsou vaše peníze)		šk
			B. Georgescu / ZNÁSILNĚNÍ		
		19:00	BENEFICE	↔ KONEC 20:50	24. REPRIŽA C2'11
			Náhradní termín za zrušené představení 3. ledna!		
SOBOTA	17.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	↔ KONEC 20:10	11. REPRIŽA P1B
			Náhradní termín za zrušené představení 30. prosince!		

NEDĚLE	18.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	⇌ KONEC 20:30	42. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
Náhradní termín za zrušené představení 14. prosince!						
PONDĚLÍ	19.	19:00	L. Lagronová / TANEČNÍK	📄 str. 10 – 11	📖	MIMO PŘEDPLATNÉ
Odhalování nejintimnějších tajemství. Marie a Jan. Setkání s fascinujícím světem nejdůležitější české dramatické současnosti. Hrají K. Jelínková a M. Tichý. Režie R. Žák. První české uvedení hry. Scénické čtení současné dramatiky z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.						
ÚTERÝ	20.	8:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌ KONEC 9:30	36. REPRÍZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌ KONEC 11:30	37. REPRÍZA	šk
		19:00	BENNY ROCK'N'ROLL STAR	KONEC 21:10	34. REPRÍZA	MIMO PŘEDPL.
STŘEDA	21.	19:00	KONCERT JIŘÍHO SCHMITZERA			MIMO PŘEDPLATNÉ
Populární herec, který však stále častěji sklízí ovace i jako punkový písničkář. S jeho humorními písněmi se skvěle pobavíte!						
ČTVRTEK	22.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	⇌ KONEC 20:10	12. REPRÍZA	MIMO PŘEDPL.
Náhradní termín za zrušené představení 19. ledna!						
NEDĚLE	25.	15:00	ŘÍKADLA A KŘÍKADLA			MIMO PŘEDPLATNÉ
Interaktivní koncertní představení pro děti, které svými písničkami ze stejnojmenného CD pobaví K. Kamberská (polovička z dua Sestry Steinovy).						
PONDĚLÍ	26.	8:30	ŘÍKADLA A KŘÍKADLA			šk
		10:00	ŘÍKADLA A KŘÍKADLA			šk

KULTURNÍ DŮM HRONOVICKÁ

PONDĚLÍ	5.	19:00	E. Rostand / CYRANO, ALEBO BALÁBILÉ O NOSE	FESTIVAL	MIMO PŘEDPLATNÉ
Vtipné verše, šermířské souboje, výpověď o lásce... Hrají L. Hurajová, Š. Richtárech, Š. Martinovič a další. Úprava a režie J. Nvota. Tulavé divadlo, Slovenská republika.					

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	6.	19:00	BENEFICE	MLADÁ BOLESLAV
STŘEDA	7.	19:00	MY FAIR LADY	HRADEC KRÁLOVÉ
SOBOTA	10.	19:00	BENEFICE	MLADÁ BOLESLAV
STŘEDA	14.	19:00	POMSTA À LA NETOPÝR	TÁBOR
PÁTEK	16.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KOLÍN

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **1.** 19:00

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

PREMIÉRA P2

PONDĚLÍ **2.** 18:00

J. Baron / NÁVŠTĚVY U PANA GREENA

Legrační i dojmavý příběh dvou mužů, které svedla dohromady automobilová nehoda. Hrají S. Zindulka a M. Hádek. Režie V. Michálek. Hostem **Filmová a Divadelní Agentura**.

NEDĚLE **15.** 19:00

RICHARD MÜLLER – POTICHU TOUR 2

Během koncertu zazní jak zpěvákovy největší hity v nových aranžích, tak písně, které se na setlistu R. Müllera často neobjevují. Exkluzivním hostem bude **D. Bárta**. Pronájem P. Pešek.

PONDĚLÍ **16.** 19:00

A. Marriot – A. Foot / JEN ŽÁDNÝ SEX PROSÍM, EPILOG FESTIVALU JSME PŘECE BRITOVÉ! ANEB VŠICHNI V TOM JEDOU!

Bláznivá komedie o zbloudilé zásilce erotického zboží. Hrají O. Brousek, A. Brousková nebo M. Doležalová, D. Rous a další. Režie T. Töpfer. **Divadlo Na Fidlovačce, Praha.**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK **12.** 19:00

PAVLÍNA JÍŠOVÁ

Koncert jihočeské folkové zpěvačky s nezaměnitelným hlasem.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Betty Comden – Adolph Green – Nacio Herb Brown – Arthur Freed
ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

 str. 8–9

Muzikál Zpívání v dešti zasazuje obvyklý milostný příběh do Hollywoodu konce 20. let a neodolatelným způsobem paroduje zmatky kolem převratné novinky ve filmovém průmyslu. Je konec éry němého filmu, nastupuje film zvukový. Don Lockwood a Lina Lamontová natáčejí v ateliérech nový historický film. Fanoušci je zbožňují, ale právě zvukový film odhalí, že božská Lina má příšerně pisklavý hlas, který by dav nadšenců okamžitě vypískal. Donův přítel, muzikant Cosmo Brown přijde s převratnou možností nadabovat hlavní hrdinku jinou, talentovanou adeptkou herectví Kathy Seldonovou. A láska je na scéně – Don se do Kathy bláznivě zamiluje! Když se pak odhalí podvod, že Kathy dabuje Linu, nic už nebrání ani lásce ani startu hvězdné kariéry Kathy.

Zpívání v dešti vychází z hollywoodské klasiky – filmu Singin' in the Rain z roku 1952 s Debbie Reynoldsovou, Donaldem O'Connorem a Genem Kellym. Kromě známé písně Singin' in the Rain nabízí další skvělé melodie a především taneční a úchvatné stepařské kreace. Je typickým rodinným muzikálem, který potěší a pobaví diváky všech věkových kategorií.

V hlavních rolích Josef Pejchal, Jan Musil, Martina Sikorová a Petra Janečková. Režie Petr Novotný.

DÁLE HRAJEME:

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Hrají L. Špíner, který byl za roli Hendrika Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

J. Šlupka Svěrák – J. Seydler **BENNY ROCK'N'ROLL STAR**

Rock'n'rollový minimuzikál na Malé scéně ve dvoře. Rekonstrukci osudů rock'n'rollového krále Bennyho vás provedou známí „akademici“ K. Jelínková, J. Kalužný a J. Š. Svěrák j. h., kteří si k sobě tentokrát přizvali ještě J. Vránu a kapelu Můžete si za to sami! Režie J. Seydler.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Amadeus zachycuje věčně se opakující střet talentovaných osobností s malostí okolí, ale snad ještě víc zajímá autora úděl lidské průměrnosti. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner, držitel Ceny Thálie 2010 pro činoherce do 33 let, a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanoviče.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní smšnosti. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavní roli M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY **ANEB OD PRAVĚKU K RENESANCI**

Projděte se s námi pestrým a lákavým světem hudby! Vašimi hravými průvodci spolu s muzikanty budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

E. Kishon / LIŠKA V KURNÍKU **ANEB PAN MINISTR V KMÍNOVICÍCH**

Satirická komedie o tom, jak to dopadne, když se někam zavede dřív politika než elektrika. Příběh se odehrává v zapadlé vesnici Kmínovice, kam přijíždí stárnoucí politik A. Dulnaker, který se rozhodne, že ve vesničce uspořádá volby... Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, M. Mejzlík, R. Chvalová, L. Vlášková a další. Režie M. Tichý j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivín z Drákulova kraje s typicky českým humorem, v parodickém duchu a s operní árií na rtech v představení pro celou rodinu. V hlavních rolích M. Tichý, J. Kalužný, M. Sikorová, J. Vrána a L. Odrazil j. h. Režie J. Seydler.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ! **ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE**

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

R. Rose / DVANÁCT **ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ**

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. Hra o nejisté pravdě, o předsudcích většiny, ale také o síle lidskosti a o tom, co zmůže jednotlivec stojící sám mezi všemi. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Krak j. h.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže za krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý, J. Vrána, P. Novotný, J. Pejchal, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

Eurípídés / TRÓJANKY

Expresivní básnická smršť plná antické krásy a hluboké tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyřídili mezi sebou. Řekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď bude? Jak mají dál žít?! Hrají Z. Bittlová, J. Janoušková, R. Chvalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další. Režie P. Ondruch j. h.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl – J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudy životního dobrodružství. Štěstěna je však vrtkává a skýtá mnohá rizika. Nic nemusí být, jak vypadá. Často se nevinná hra významně zvrtně... V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

I. Lausundová / BENEFICE **ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRIČANA**

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? Hrají Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík. Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

V DIVADLE SE BRZY BUDE ZPÍVAT A STEPOVAT V DEŠTI...

KOSTÝMNÍ NÁVRHY R. ŠOLCE

Jevištní verze hudební romantické komedie **ZPÍVÁNÍ V DEŠTI** vychází ze stejnojmenného amerického filmového muzikálu z roku 1952. Film, který je dodnes označován za poklad MGM (filmové studio Metro Goldwyn Meyer), se nestal trhákem bezprostředně po premiéře, protože stejné studio těsně před tím vyprodukovalo jiný divácky úspěšný film Američan v Paříži (také s Genem Kellym v hlavní roli). A když Američan v Paříži získal Oscara za nejlepší film, Zpívání v dešti bylo dokonce načas staženo z kin, aby se po roce vrátilo na scénu. Hitem se stalo pomalu a postupně, ale na vrcholu kraluje dodnes. Žánrem je Zpívání v dešti romantická nebo spíš sentimentální komedie. Je to příběh o lásce, o mladé a talentované aspirantce herectví Kathy Seldenové, ke které si na lavičku náhodou přisedne Don Lockwood, slavná filmová hvězda, absolutní idol všech žen. Kathy je nejen talentovaná, ale i chytrá, má svoji hlavu a nedá se jen tak lehce. Až jejich druhé setkání je osudné. Don se bezhlavě zamiluje, rozhodne se dát jí šanci a nabídne jí spolupráci. Zároveň tím zachraňuje film – propadák, který má těsně před premiérou. Píše se rok 1927 a rodí se zvukový film. Zatím je to jenom taková hračka, zvláštnost, bizarnost, nikdo neví, jakou bude mít životnost. Některé umělce to naopak nesmírně inspirovalo. Némý film, to bylo úplně

jiné herectví, než na jaké jsme zvyklí dnes a jak se tehdy hrálo v divadlech. Herci se vyjadřovali mimikou, zvětčenými gesty na hranici pantomimy. V kinech se k obrazu hrála hudba, buď to byl jenom klavírista, nebo ve větších kinech malý orchestr, který náladově podbarvoval obraz, dělal předěly mezi záběry, často určoval tempo situace. Tito všichni lidé se zvukovým filmem přišli o práci. A nejen oni. Mnoho herců nebylo dobře hlasově vybaveno, někdo měl dokonce hlas nepřijemný. Zvukové zařízení tyto nedokonalosti ještě zveličilo. Z tohoto důvodu publikum vypískalo i tak slavnou, do té doby nedotknutelnou Mary Pickfordovou. Spousta cizokrajných herců, mezi nimi i Pola Negri, herečka polského původu, která proslula jako femme fatale němekého filmu, přišlo o filmové příležitosti. Natáčení zvukového filmu přinášelo i spoustu technických problémů, například s umístěním mikrofonů – třeba do květináčů či jiných částí dekorace. Herci se nemohli moc pohybovat a museli mluvit jistým směrem na předem vymezená místa. Přestalo se točit v plenéru, protože ten přinášel mnoho parazitních zvuků. Proto se v té době začala používat zadní projekce – natočil se němý obraz, například ujíždějící krajina, a herci ve studiu před plátnem vypadali, jakoby seděli v autě či vlaku. Ostatně tato technika se používá dodnes, je jenom dokonalejší a mnoho diváků si toho ani nevšimne.

Film a zejména divadelní inscenace Zpívání v dešti pojednává o všech těchto poměrně komplikovaných, často tragických věcech s nadsázkou, nadhledem a humorem. Proto autoři postavili vedle talentované herečky s příjemným hlasovým projevem žárlivou primadonu Linu Lamontovou s mimořádně pisklavým, pro zvukový film nepřipustným hlasem. A Cosmo Brown (hudební skladatel a přítel Dona Lockwooda) přichází s nápadem dabingu – Kathy namluví Linu Lamontovou tak, aby to diváci nepoznali a film získal úspěch. Znamená to, že Kathy nikdy nevystoupí ze stínu slavné herečky? Co její vlastní kariéra? Uhájí Dona pro sebe, nebo jí převládne žárlivá Lina? Nechci prozrazovat všechno, ale vnímavý divák jistě tuší, že happy end je v romantické komedii na místě... Film Zpívání v dešti je mimo jiné proslulý dokonale propracovanými a bravurně zvládnutými tanečními a pěveckými čísly (dohromady zabírají více než polovinu filmu). Za tím, co na plátně působí odlehčeným a nenuceným dojmem, byly ve skutečnosti týdny úmorné fyzické práce. A jinak tomu je v divadelní

inscenaci, i když se tradičně některá taneční čísla škrtnají. Tato práce vyžaduje týdny příprav a soustředěné práce. Režisér **Petr Novotný** si tentokrát k sobě přizval odborníka na step – choreografa a pedagoga **Václava Mušku**, který s **Josefem Pejchalem** (Don Lockwood), **Janem Musilem** (Cosmo Brown), **Martinou Sikorovou** (Kathy Seldenová) a tanečníky už několik měsíců pilně trénuje stepová čísla. Choreograf **Vlastimil Červ** zkouší taneční čísla, **Radek Škeřík** korepetuje písně. **Petra Janečková** (Lina Lamontová) zkouší mluvit jako kachna nebo jako Mickey Mouse a my to posloucháme a hodnotíme, co je vtipnější. Dílny vyrábějí scénu **Ivo Židka** a naše krejčovské pilně šijí přes osmdesát kostýmů od návrháře **Romana Šolce**. A Petr Novotný aranžuje, dává dohromady hudbu s tancem a mluveným slovem a zkouší a zkouší. Všichni doufáme a věříme, že se naše Zpívání v dešti stane hitem a bude diváky bavit po několik sezón. Všem zúčastněným proto přeji divadelní ZLOMTE VAŽ!

JaU

KRISTINA JELÍNKOVÁ A LADISLAV ŠPINER OBHÁJILI POZICE

Zlatým hřebem plesu divadla, města a filharmonie bylo vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější herce VČD za rok 2011. Titul nejoblíbenější herečka roku 2011 si stejně jako v loňském roce z plesu odnesla **KRISTINA JELÍNKOVÁ**, která při přebírání ceny zavtipkovala: „**Za toto ocenění mnohokrát děkuji, příští rok ho už ale předám zpět kolegyni Petře Janečkové, která se vrací z mateřské dovolené.**“ Na druhém místě se umístila **Martina Sikorová** a na třetí pozici **Petra Janečková**.

Divácky nejoblíbenějším hercem roku 2011 se počtvrté v řadě stal **LADISLAV ŠPINER**, který je držitelem Ceny Thálie 2010 pro činoherce do 33 let a v letošním ročníku cen se dostal i do užší nominace na Cenu Thálie 2011 za ztvárnění role Hendrika Höfgena v dramatu Mefisto. Ani Ladislav Špiner při děkovné řeči nešetřil vtipem a prohlásil: „**Děkuji nejen divákům, ale i všem svým kolegům za to, že na jevišti ubrali, abych mohl opět vyhrát toto ocenění.**“ O druhou a třetí příčku se dělil **Martin Mejzlík** a **Josef Vrána**, kteří od diváků obdrželi stejný počet hlasů.

RaS

TANEČNÍK

LENKY LAGRONOVÉ

premiérově na Malé scéně ve dvoře

Radek Žák byl nejprve velmi zaujat hrou Lenky Lagronové *Pláč*. Já zase inscenací této hry v Divadle Kolowrat (komorní scéně Národního divadla) v režii Jana Kačera. V té době vyšly dvě nové autorčiny hry v divadelním časopise *Svět a divadlo – Konec a Z prachu hvězd*, kterážto hra se postupně stala naším favoritem pro scénické čtení. Promýšleli jsme náš projekt, ale nakonec jsme se dozvěděli pro nás nemilou zprávu, že tuto hru si zarezervovalo Národní divadlo pro světovou premiéru, navíc s autorkou spolupracuje na úpravách hry, a tedy scénické čtení u nás možné není. Ale na druhou stranu jsme rádi, že Národní divadlo se této hry chopilo, neb je to hra vskutku mimořádná. Ale opouštět Lenku Lagronovou se nám v žádném případě nechtělo. Pročtli jsme proto její další hry a naše volba padla právě na *Tanečníka*. Navíc k našemu překvapení tato hra z roku 1994 dosud nebyla uvedena. Jsem tedy rád, že u nás konečně může poprvé spatřit světlo světa. V režii Radka Žáka a s herci Kristinou Jelínkovou a Miloslavem Tichým.

Radek Žák vám v následujícím rozhovoru přiblíží nejen vztah k režii a ke hrám Lenky Lagronové:

Nyní se ve svém domovském divadle, kde jsi v angažmá jako herec, představíš opět jako režisér. Těšíš se na režijní práci?

Ta práce už vlastně probíhá, vždyť hru připravujeme, ale až se přidají herci a třeba i leccos zpochybní, tak na to se samozřejmě těším.

Jaké jsou tvé dosavadní režijní zkušenosti?

Jak vzpomínáš na pohádky *Honzovy buchy* a *Hvězda*, které jsi v Pardubicích režíroval? Když vzpomenu *Honzovy buchy*, vybaví se mi pohádková scéna Petra Zemana. Když se otevřela opona, tak děti vydechly: „Jééé!“ Takže je to vždycky vzpomínka na Petra, který už není mezi námi. Hvězda? To jsou především dvě Hvězdy, které se alternovaly, Lucie Štěpánková a Monika, dnes Němcová. Mimo Pardubice jsem pak režíroval *Náhlé neštěstí* od Daniely Fischerové, které se hrálo v Karlových Varech a v pražském Rubínu.

V dalším díle z cyklu scénických čtení současně dramatiky *Malé inscenace na Malé scéně* poprvé uvedeme také českou hru, která do našeho cyklu neodmyslitelně patří. Rádi bychom také ukázali možné podoby současného českého dramatu právě v kontextu dramatiky světové. Náš zájem připadl na dílo významné české autorky Lenky Lagronové. S touto dramatickou jste se zatím v našem divadle neměli možnost potkat, proto bychom tomuto setkání rádi dali příležitost, zatím alespoň formou scénického čtení.

Lenka Lagronová patří k nejzajímavějším českým tvůrcům píšícím ryze pro divadlo. Již za svých studií dramaturgie na pražské DAMU koncem osmdesátých let začala psát s důvěrou profesora Jaroslava Vostrého (mimo jiné někdejšího režiséra a dramaturga Východočeského divadla). Profesi dramaturgyně se věnovala jen krátce v Divadle Na zábradlí a dále se věnovala především práci dramaticky. Odstěhovala se z Prahy a neúčastnila se příliš veřejného života. Za své hry obdržela řadu ocenění, její Tereška získala Cenu Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci roku (Divadlo Komedie, 1997). Z dalších úspěšných her, přeložených i do cizích jazyků, připomeňme například *Antilopu*, *Miriam*, *Vstaň, prosím tě*, *Království* nebo *Etty Hillesum*. V našem cyklu obvykle spolupracujeme s mladými režiséry, které dosud třeba málo známe. Tentokrát jsme se rozhodli dát možnost členovi našeho hereckého souboru RADKU ŽÁKOVI, jehož inscenace dvou pohádek (*Honzovy buchy* a *Hvězda*) jste měli možnost v uplynulých letech v našem divadle vidět. Chceme tak mimo jiné rozvíjet tvůrčí potenciál členů Východočeského divadla.

Vystudoval jsi hereckou konzervatoř, ale také divadelní vědu na FF UK. Co tě k tomuto dalšímu studiu přimělo? Chtěl jsi vyměnit hereckou profesi za jinou?

Nedávno jsem odpovídal, že jsem chtěl víc poznat druhý divadelní břeh oproti hereckému – tedy divadelní teorii, ale to je jen část pravdy. Když jsem studia začínal, tak jsem byl na volné noze a školní povinnosti mě měly ochránit před přirozenou tendencí k lelkování. Hraní ale mělo přednost, vždyť jsem studoval maximální možnou dobu...

Chtěl bys své režijní ambice dále rozvíjet, nebo to bereš jen jako zpestření pro práci herce? Rozvíjet, rozvíjet!

Jak tě jako režiséra vnímají kolegové? Nevadí jim, že s nimi stojíš jako herec na jevišti a jindy je máš jako režiséra řídit?

Především nejsem režisér, to budu moci o sobě tvrdit, až budu mít za sebou alespoň deset premiér a ani poté možná ne... Otázka je, jestli už jsem herec. Snad ano. Zatím mne tedy kolegové jako režiséra ani vnímat nemohou. To poznám, až si mě začnou nadbíhat.

Jaká režijní poetika je ti blízká? Kteří režiséři nebo inscenace tě inspirují?

Nejde mi v první řadě o poetiku, oslovují mne hry. Velká témata, která však z her křiklavě netrčí a ke kterým je třeba se dočíst. V současné době je pro mne špičkou divadelní tvorba končícího souboru v Divadle Komedie, a tedy pánové Pařízek a Jařab. Zážitek teď pro mne například byla jejich dramati-zace povídky Josepha Conrada Srdce temnoty.

Pro naše scénické čtení jsme zvolili hru Lenky Lagronové Tanečník. Původně ses ale zamiloval i do jiných jejích her – především Pláč a Z prachu hvězd.

Je něco, co tyto tři hry spojuje?

Lenka Lagronová. Asi jsem se zamiloval do ní.

Co tě na hrách této autorky nejvíce fascinuje a zajímá?

Její hry jsou „hry výpovědi“ podané vzrušujícím divadelním jazykem.

Lenku Lagronovou jsi sám označil jako nejdůležitější českou dramatičku. V čem podle tebe hlavně tkví její odvaha?

V té výpovědi.

Jaká témata jsou pro tebe v Tanečníkovi hlavní a co bys chtěl jako režisér akcentovat?

Nerad bych předem napovídal případnému divákovi. Navíc ta témata také ještě hodně ovlivní herci – Kristína s Mílou.

Myslím si, že Lagronová píše v Tanečníkovi o životech, bolestech a potlačených touhách mnoha lidí – a ačkoli se tato hra vůbec netváří, že by byla realistická, z reality přímo vychází. Setkal ses v životě s lidmi podobnými našim postavám, nebo jsi i sám něco podobného prožíval?

Panečku, to je témat, co? Asi neprožíval, proto mne to také tak zajímá. Myslím si, že tak hlubokého prožitku, jaký je v postavě Marie, není ani muž schopen.

A když ještě nahlédneme do tvého života: nedávno divadlem prošla radostná zvěst, že spolu se svou partnerkou Luckou Štěpánkovou čekáte přírůstek do rodiny. Jak se těšíte?

Moc!

Vyhovuje ti téměř denní dojíždění mezi Pardubicemi a Prahou, kde bydlíš?

Nevadí mi. Většinou...

Nemáš touhu v Praze zakotvit i pracovní?

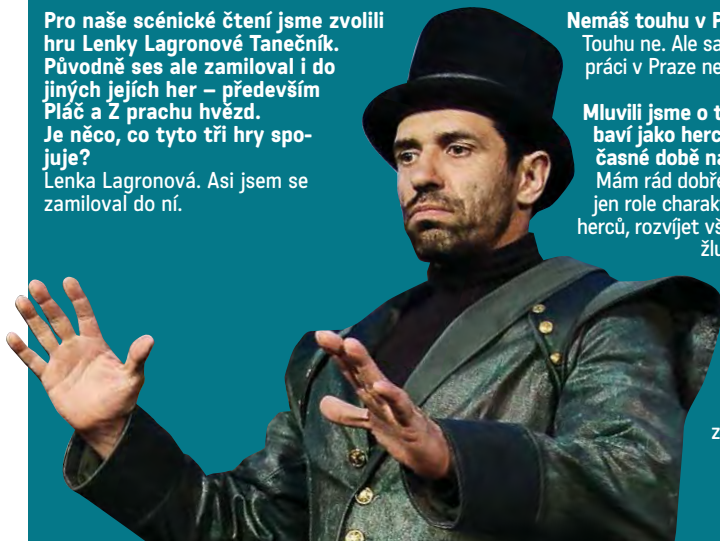
Touhu ne. Ale samozřejmě bych se pravidelně práci v Praze nebránil.

Mluvil jsi o tvé režii – ale jaký typ rolí tě baví jako herce? A z těch, které máš v současné době na repertoáru?

Mám rád dobře napsané role, pak to nemusí být jen role charakterní. Baví mě, asi jako většinu herců, rozvíjet všestrannost. Tedy zahrát si vedle žlučovitého zlého člověka třeba vtipného bonvivána a nepohrdnu ani senilní stařenou. Ze současného repertoáru mám nejraději role druhých kolegů. Sám teď hraji poněkud blbečky, kteří mi často sklouzávají i do rolí, které tak ani původně nebyly zamýšleny.

ZdJ

JAKO ADJUTANT V TAJEMNÉM HRADU
V KARPATECH, FOTO R. ŠTÁSTNÝ

HISTORICKY PRVNÍ PLES V DIVADLE DOPADL NA JEDNIČKU!

V sobotu 28. ledna se v historické budově Východočeského divadla poprvé uskutečnil Divadelní ples! Ples spolupořádaný Statutárním městem Pardubice, Východočeským divadlem a pardubickou Komorní filharmonií letos nesl název **VELKÁ PARDUBICKÁ PLESOVÁ KRATOCHVÍLE** a stal se skutečným vrcholem plesové sezóny na východě Čech. Hosté přicházeli do reprezentační secesní budovy divadla po červeném koberci, ve foyer je čekaly hostesky, které je uváděly do hlediště zaplněného kulatými, slavnostně prostřenými stoly či k místům ve foyer na I. balkóně, v lóžích nebo na II. balkóně. Květinová výzdoba dělila hlediště od jeviště, kde vznikl velký prostor pro tanec i kapely Uši music band a Můžete si za to samil, ve které hrají a zpívají herci a zaměstnanci divadla. Program plesu byl opět velmi pestrý, zahájení patřilo tradičně skladbám Komorní filharmonie Pardubice, na které si první zájemci už mohli zatančit. Herci pod taktovkou Pavla Novotného předvedli kostýmy a klobouky z nových inscenací, diváky pobavil i mladý kouzelník Michal Sedláček, který v průběhu plesu kouzлил i mezi diváky přímo u stolků. K tanci zazpívala také nadějná pardubická zpěvačka Markéta Kadeřávková, tanečníci si s Martinou

Sikorovou připravili originální pozvánku na premiéru muzikálu Zpívání v dešti, sboristky z inscenace Trójanek obohatily program plesu o rytmickou zumbu, pokřtěno bylo i CD se skladbami z muzikálu Benny Rock'n'Roll Star a samozřejmě nechyběla ani bohatá tombola.

Ladislav Špíner s Martinem Mňahončákem se ujali dražby „ukradených“ koní – kovových artefaktů z muzikálu Cikáni jdou do nebe. Vyvolávací cena jednotlivých soch byla 500 Kč, každá z nich se ale vydražila za více než 20 000 Kč, výtěžek z dražby – 108 000 Kč – bude po odečtení nákladů na výrobu koní použit na dobročinný účel. Peníze pošleme vedoucí obchodního oddělení Petře Pecháčkové, která je momentálně na mateřské dovolené a stará se o syna, jenž byl postižen mozkovou obrnou. Na rehabilitaci, která je velmi účinná, ale nesmírně nákladná, potřebuje ročně zhruba 100 000 Kč, více na www.erik-pechacek.cz/diagnoza. Jakmile budeme mít peníze k dispozici, darovacím šekem je předáme Petře Pecháčkové a jejímu synovi Erikovi – to by se mělo uskutečnit při zahájení XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu 27. února za přítomnosti všech dražitelů.

RaS

PLESOVÉ MOMENTKY...

PRVNÍ ZÁJEMCI O TANEC ZAPLNILI HLEDIŠTĚ UŽ PŘI ZAHAJOVACÍCH VALČÍČÍCH V PODÁNÍ PARDUBICKÉ KOMORNÍ FILHARMONIE.

K Tanci i poslechu plesovým hostům zazpívala také talentovaná pardubická zpěvačka Markéta Kadeřávková.

NEJOBLIBENĚJŠÍ HEREČKA ROKU 2011 KRISTINA JELÍNKOVÁ, ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL A PRIMÁTORKA MĚSTA ŠTĚPÁNKA FRÁNKOVÁ POKRÝLI CD MUZIKÁLU BENNY ROCK'N'ROLL STAR.

LADISLAV ŠPINER PŘED DRAŽBOU KONÍ PŘEVZAL DIVÁCKOU CENU PRO NEJOBLIBENĚJŠÍHO PARDUBICKÉHO HERCE LOŇSKÉHO ROKU.

HOSTÉ SLEDOVALI PROGRAM PLESU NEJEN Z HLEDIŠTĚ, JEHOŽ PLESOVÁ ÚPRAVA VŠECHNY UCHVÁTILA, ALE I Z PRVNÍHO A DRUHÉHO BALKÓNU.

PLES SI UŽÍVAL I MARTIN MĚNAHONČÁK. A NENÍ DIVU, KDYŽ MĚL VEDLE SEBE PŮVABNOU MANŽELKU KATARÍNU A NEMÉNĚ PŘÍTAŽLIVOU BÝVALOU KOLEGYNI PETRU JANEČKOVOU.

PŘEDPLESOVÉ PŘÍPRAVY VE FOTOGRAFII

První ples v divadle se stal událostí, jeho příprava však byla velmi náročná – v hledišti se musely odmontovat všechny sedačky a v postranních chodbách pulty šatů. Demontáž sedadel začala už ve středu 25. ledna po představení Trójanek (tři dny před plesem!). Ve vyklizeném hledišti se následně vyrovnala elevace, podlaha však musela být rozdělena do dvou úrovní, aby část nejbližší jevišti nepřevyšovala vchody do sálu, dále se ve vstupním foyer nově vytvořila centrální šatna. Nakonec se v hledišti a v přilehlých chodbách a foyer uspořádala stolová úprava a výzdoba. Za tuto nelehkou práci patří velký dík celému technickému zázemí divadla a firmě Jan Palme!

RaS

SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

OSLAVÍME DNEM OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Na IX. kongresu Mezinárodního divadelního ústavu (International Theatre Institute – ITI), který se konal v červnu 1961 ve Vídni, navrhl předseda finského střediska ITI Arvi Kivimaa jménem finských a všech skandinávských divadelníků vyhlásit jeden den v roce jako SVĚTOVÝ DEN DIVADLA. Smyslem a cílem tohoto Světového dne divadla je přimět divadelníky na jevištích i obecenstvo v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla, vyjádřit solidaritu divadelníků celého světa, podpořit jejich úsilí o prosazování základních morálních a společenských vlastností uměleckými prostředky, napomáhat myšlenkám mírového soužití a vzájemného porozumění mezi národy.

UNESCO tuto iniciativu přijalo, stanovilo datum tohoto dne na 27. březen (den zahájení přehlídky Divadlo národů v Paříži) a zařadilo jej do svého Kalendáře výročí. A tak od roku 1962 je tento svátek divadelníků slaven každý rok prostřednictvím ITI středisek nyní již ve více než 100 zemích světa.

Každoročně je při této příležitosti požádána některá z význačných divadelních osobností, aby se podělila o své úvahy o divadle v tzv. MEZINÁRODNÍM POSELSTVÍ, které se překládá do více než 20 jazyků a předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními v divadlech na celém světě. Provolání již sepsali např. Jean Cocteau, Arthur Miller, Laurence Olivier, Eugène Ionesco, Peter Brook, Richard Burton, Edward Albee a v roce 1994 i Václav Havel. Autorem letošního poselství je známý americký herec a režisér John Malkovich.

Světovému dni divadla předchází SVĚTOVÝ DEN DIVADLA PRO DĚTI A MLÁDEŽ, který se po celém světě slaví 20. března (letos již podvanácté).

K oslavám se samozřejmě připojuje i Východočeské divadlo. Svátek všech divadelníků a milovníků divadla si připomeneme v předstihu v neděli 18. března, kdy se uskuteční DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ. Protože se bude jednat o rozsáhlejší Den otevřených dveří, pracovně mu říkáme „Velký“, prohlídky budou jen dvě a začnou ve 13.00 a 15.00 hodin. Po zkušenostech z minulých dnů otevřených dveří budou skupinky návštěvníků opět početně omezené, proto si zájemci musí zakoupit vstupenku – cena 30 Kč. Vstupenky se prodávají v předprodeji VČD či přímo na místě před prohlídkami, ale s tím rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené.

Během prohlídky zkusíte se divákům představit i jednotlivé divadelní profese, např. garderobky předvedou kostýmy a klobouky, které si bude možné třeba i vyzkoušet, vlásenkáři ukáží, jak se poutkují paruky či lepší kníry, k vidění bude i kouřostroj a další zajímavé rekvizity. Zájemci si budou moci rozsvítit nový lustr v hledišti, „zaštychovat“ či se svézt na točném herecké šatny, zrekonstruované výrobní dílny divadla a prostor Malé scény ve dvoře. „Divadelní kuchyni“ zájemce provedou Petra Janečková, Dagmar Novotná, Petr Dohnal, Zdeněk Rumpík, Ladislav Špíner, dramaturg Zdeněk Janál a vedoucí dekoráčních dílen Alois Lisý.

RaS

PŘI MINULÉM DNI OTEVŘENÝCH DVEŘÍ MOHLI ZÁJEMCI NAHLÉDNOUT I DO KANCELÁŘE ŘEDITELÉ DIVADLA.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

není jenom soutěžní program!

Už dvanáct let připravuji festivalovou nabídku soutěžních a nesoutěžních inscenací tak, aby byla vyvážená, aby se komedie doplňovaly a poskytovaly zážitky všem věkovým i zájmovým skupinám diváků. Žánr komedie je velmi široký, a proto by i náš festivalový repertoár měl být co nejbohatší a nejpěstřejší. Věřím, že i letos můžeme doprovodnými komediami uspokojit všechny návštěvníky a nabídnout jim skvělou zábavu jako jistou alternativu k hlavnímu programu. Že jste si ještě nevybrali? A hledali jste pečlivě? Jestli váháte, pokusím se vám trochu pomoci zorientovat se, protože vybrat si z toho množství asi není lehké...

Těsně před festivalovým týdnem můžete v rámci Prologu festivalu vidět **Vítězné představení**. Je to improvizovaná performance jednoho herce, divadlo přítomného okamžiku nabitě kontroverzním humorem balancujícím na hraně zákona. Pokud vás zaujalo nějaké improvizované představení s Jaroslavem Duškem, tak Maryško by se vám opravdu mohl líbit. Je to podobný postoj k humoru, slovu a situaci, stejná dávka komiky, ale možná ještě syrovější. Bez předsudků.

Central Park West – to jsou mladí pražští herci, kteří pod vedením režiséra Vokouna vytvořili brilantní představení skvělého amerického spisovatele, režiséra a herce Woody Allena. Je to komedie o krizi v manželství, zklamání, depresích, zradě a nevěře, ale nahlížena s nekompromisním, až groteskním humorem. To, co mnoho z nás žije každý den, můžeme teď vidět jako osvěžující vtipnou komedii.

Divadlo malých forem nabízí Divadlo tří. Tří kamarádů, tří herců. Dělať humor na hraně, drsný a drzý, s nadšázkou. Myslela jsem si, že **Prasklá hřídel u sifonu** je jenom pro mladé diváky, ti totiž snesou humor mnohem otevřenější a krutější. Ale z omylu mě vyvedl můj kolega, čilý duchem, přesto v důchodovém věku, který to představení viděl a říkal: „Už dlouho jsme se s ženou tak dobře nezasmáli.“

Do Houslí, to jsou velmi mladí herci, přesto nesmírně zkušené komedianti. Letos se zúčastní festivalu již potřetí a pokaždé odchází s velkým úspěchem. Přes své mládí dělať divadlo velmi tradiční, píšou skvělé konverzační komedie, které zaujmou všechny věkové kategorie. **Když se zhasne** je komedie o vztazích a rozvráceném manželství, ale autoři mají ambici rozesmát vás každou vteřinu a dost se jim to daří. Toto představení zaznamenává opakovaně velký úspěch a já věřím, že i naši diváci budou spokojeni.

Sdružení mladých pražských herců říkájících si Geisslers Hofcomedianen je spojení úžasných komediantů a kvalitních herců. Že jejich jména neznáte? Myslím, že o nich ještě hodně uslyšíme. Loni slavili velký úspěch komedií **Lakomec** podle Molièra. Hodinová inscenace s písněmi vysloveně lahodila divákům, a i když jsme letos chtěli přivést jiné představení, z technických důvodů jsme museli plány změnit a soubor bude opět hrát Lakomce. Takže kdo ho minule neviděl, má druhou šanci. A nejen to. Když jsem v červnu viděla na divadelním festivalu v Hradci Králové jejich **Pražské legendy**, hned jsem věděla, že je pozvu i do Pardubic. Neuvěřitelná hravost si podává ruku s přesností a detailním vypracováním situací. Nečekejte však žádné legendy, naopak uvidíte roztomilé procházky starou Prahou, humor laskavý a překvapující. V Hradci jsme se tehdy bavili všichni, pouze mě překvapilo množství dětí, které tomu asi po svém taky rozuměly. Takže vezměte manžela, děti i babičku a přijďte se pobavit.

Cvidoule di Campo je dálkou vonící název představení, ale překvapivě je to velmi český kabaret z pražské Kamy. Výborní herci a hudebníci vám připraví zábavu postavenou především na slově, slovních hříčkách, písních. Jestliže má naše seniorské publikum rádo

PRASKLÁ HŘÍDEL U SIFONU

CYRANO

AMAZONIE

PRAŽSKÉ LEGENDY

humor Jiřího Suchého, nemělo by si nechat ujít tento pořad. Ano, umělci jsou velmi mladí, ale učili se od mistra a možná se sami stanou mistry. Kabaret je jedním ze základních kamenů českého divadla a myslím, že i dnes zaujme všechny věkové skupiny.

Milujete detektivky? Na jevišti je vidíme málokdy a je to velká škoda. A zvlášť, když je to detektivka komediální. Ochotnický soubor ze Sezemice je letos jediným amatérským souborem, ale ne nezkušeným. Má za sebou skvělý text a obrovskou chuť bavit, jsem si jistá, že jejich **Paní Piperová zasahuje** vás zaujme a rozesměje.

Naopak brněnský Buranteatr je profesionální, zavedený soubor, který letos kandiduje na Cenu Alfréda Radoka v kategorii Divadlo roku. Ani tento soubor není na našem festivalu poprvé, tentokrát s komedií, kterou si sami nenapsali, ale opřeli se o výborný polský text. **Amazonie** je o natáčení divácky úspěšného televizního seriálu, který z herců dělá celebrity. Jak se to odrazí na jejich soukromí? Je správné vyměnit partnera jenom proto, že není slavný? Co jejich seriózní herecké ambice? Ale to všechno nahlíženo s obrovskou dávkou humoru. Smích a radost ze skvělého herectví, to jsou přednosti tohoto představení. A navíc atraktivní prostředí televize. Co víc si přát?

Cyrano určitě není komediální titul, řeknete si, ale omyl! V podání Túlavého divadla ze Slovenska se i převyprávění romantického příběhu o velké lásce a nedorozumění může stát báječnou zábavou. Toto divadlo

patří na náměstí, do města, ale i do divadla. Pomyslně rozbalí stan a může začít. Vtipné verše a šermířské souboje okořeně krásný příběh, to vše s humorem a nadhledem. Jestliže si ještě pamatujete na slovenské televizní pondělky a stýská se vám po nich, neměli byste si nechat ujít příležitost vidět po čase krásné syté slovenské divadlo. Věřte, že kvalitní a zábavné je pořad stejně.

Z této nabídky, která je opravdu pestrá a nabitá výbornými komediemi, si zcela jistě vyberete. A můžete si být jisti, že se pobavíte stejně jako na soutěžních představeních, která se konají v Městském divadle. Ta jsou už téměř všechna vyprodaná. A přesto, i zde se ještě najdou volné vstupenky. Západočeské divadlo v Chebu je na našem festivalu poprvé a jako nováček má tu nevýhodu, že ho diváci neznají, a proto jejich skvělou komedii **Kacírka** přehlédnou v záplavě jiných nabídek. Kacírka je velmi dobře napsaná britská komedie, svižné vtipné dialogy se střídají s neuvěřitelně krásnými filmovými dotáčkami, režijně je tento kousek opravdu brilantní. Příběh vysokoškolské profesorky, která bojuje s kolegy, protože ví, že má pravdu, ale nadnárodní společnosti jsou prostě proti ní. Vyhraje tento boj? Zvládne dceru anorektičku, poblázněného studenta a bývalou lásku? Čeká nás happy end? Možná, ale také zábava a radost z dobrého divadla. A ještě malý bonus – diváčky, které měly rády herecké umění Tomáše Kolomazníka, zjistí, že s věkem dozrává a je pořád lepší.

Závěrem všem přeji dobrou zábavu!

JaU

CENTRAL PARK WEST

VÍTĚZNÉ PŘEDSTAVENÍ

Představení na Kunětické hoře jsou již v prodeji

V tomto mrazivém počasí ještě pravděpodobně nikdo nepomýšlí na večerní posezení venku pod hvězdami, ale příjemné letní noci opět přijdou a s nimi i oblíbená víkendová představení na Kunětické hoře.

Letos bude mít na vyhlídce hradu premiéru inscenace magické komedie Williama Shakespeara **Sen noci svatojánské**, dále zde odehrajeme dobrodružnou parodii podle Jula Verna **Tajemný hrad v Karpatech** o podvívěch z Drákulova kraje a krvavou legendu **Čachtická paní** o jedné z nejstrašlivějších hradních

paní, která měla na svědomí mučení a smrt více než šesti set mladých děvčat.

S Tajemným hradem v Karpatech a Čachtickou paní se na Kunětické hoře rozloučíme. Děníry často slibují i bonusy navíc, proto si představení, i když jste je třeba již viděli, určitě nenechte ujít!

Pokud máte rádi pleněrová představení, neváhejte a zastavte se v předprodeji divadla, protože vstupenky na naše jeviště na rondelu Kunětické hory jsme již začali prodávat!

RaS

TERMÍNY PŘEDSTAVENÍ NA KUNĚTICKÉ HOŘE

25. 26. 27. KVĚTNA

ČACHTICKÁ PANÍ DERNIÉRY

8. 9. 10. ČERVNA

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ VEŘEJNÁ GEN. ZKOUŠKA A PREMIÉRY

Magická komedie. Vedle Hamleta, Krále Leara či Macbetha jedna z nejbohatších Shakespearových her, jež nikdy nepřestane lákat a nabízet nové interpretační možnosti. Les plný kouzel, krásy i divokosti, bytosti éterických i těch, z nichž sálá erotická touha... Režie Marián Pecko j. h.

15. 16. 17. ČERVNA

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

22. 23. 24. ČERVNA

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

29. 30. ČERVNA

TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

1. ČERVENCE

TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

DERNIÉRA

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM?

JOSEF VRÁNA

Snažím se pořád myslet na to, že člověk by se měl těšit z přítomnosti. Některé moudré knihy však radí i snít si, představovat, děkovat za ještě nenaplněné, a tím přiblížit to Naplnění... Tak si večer před spaním snívám, stavím roubené patro na mou chalupu, ba i domov pro seniory bych, s výhrou ve Sportce, v té naší vesničce zvládl... Pak tam však jsem doopravdy, v kachlovém sporáku praská, vařím dietní oběd, neboť má váha se zas téměř rovná hodnotám před mým nedávným zhubnutím, a z pokoje se ozve: „Tati, ty jsi můj nejmilovanější! Mám tě moc ráda!“ A já odpovídám své čtyřleté Stázičce, že já taky, že ji mám úplně nejvíc rád... A vzpomenu si na syna, už vlastně dospělého chlapa, chci mu to říct taky, myslím na mou mámu, které to říkám hodně málo, a píšu své ženě něco milého... Taková prosvícená chvíle, řekl bych... Uvědomit si ji, prožít, je asi štěstí! A pohladit třináctiletého labradora Lojzu, který vám celý svůj život nosil jen radost a společnost, pohodu a teď holt trochu nepatřičně líná a neslyší a motá se... Jsem rád, že to píšu, je to i určitý Závazek! Jsme však v divadle, tak z lesů hajdy zpět! Děkuju divákům za druhé místo, nádherná podpora před tou padesátkou! Teď se těším na hostování v Olomouci,

Stavitel Sollnes je opravdu obrovská role. Děkuju, že je mi to umožněno, s Michaelem Tarantem zas zkusím lézt po hvězdách... Ale tady v Pardubicích jsem doma, tady nejvíc cítím ohlas a podporu našich diváků a děkuju za ni. Tak i tady, po Salierim před dvěma lety, čekám a těším se...

Divadlo jde s dobou a používá QR kódy

Na některých propagačních materiálech divadla se budete moci setkávat s černobílým čtvercovým obrazcem, který jste už možná někde viděli, ale tušíte, co znamená? „Mladší ročníky“ by se nám za naši neznalost pravděpodobně vysmáli a hned by nám vysvětlili, nač se používá. Zkrátka doba jde, spíše utíká, dopředu velmi rychle a my v divadle se nechceme zastavit, ustrnout a ignorovat vývoj moderních technologií v propagaci, proto si pojďme vysvětlit funkci tohoto divného, ale velmi chytrého obrázku...

QR kódy (vyslovuje se „kvé er kódy“) jsou vlastně obdobou čárových kódů, které známe z obalů zboží v obchodech. Na rozdíl od nich jsou však QR kódy vytvořeny z černobílých bloků, které se skládají v obrazce ve tvaru čtverců, díky čemuž umožňují přenášet daleko více informací. Některým z nás to může připomínat sci-fi, ale opravdu to funguje! Pro představu – do jedné matice se vejde až 7 000 číslic nebo text o délce 4 300 znaků. QR kódy tedy mohou obsahovat delší textovou zprávu, detailní

kontaktní informace nebo odkaz na internetové stránky. Abyste však zakódovanou informaci mohli znovu přenést do srozumitelného jazyka, musíte mít mobilní telefon s fotoaparátem a aktivované připojení k internetu.

Pro přečtení informace z kódu si ho musíte nejprve vyfotografovat či spustit aplikaci „vyfotit kód“, mobilní telefon pak sám rozpozná, co kód skrývá, a informací – většinou internetovou stránku – otevře.

Ale nebojte se, nebudeme vám od teď posílat už jen černobílé čtverečky, dál zůstaneme u našich klasických tištěných materiálů a plakátů, jen některé z nich budou obsahovat i QR kódy...

RaS

QR KÓD NOVÉ INSCENACE S CIZÍ DÁMOU
V CIZÍM POKOJI

Roxie, Cassandra a princezna Laura aneb Chicago, Trójanky a Sněžný drak čili...

MARTINA SIKOROVÁ A PETRA TENOROVÁ

MARTINA SIKOROVÁ a **PETRA TENOROVÁ** nejsou jen velké kamarádky a herečky Východočeského divadla, ale v poslední době je spojuje také velmi zajímavá herecká zkušenost mimo naše divadlo. Byť u každé z nich zcela jiná. Martina hostuje v nové inscenaci Stanislava Moší *Chicago* v Divadle pod Palmovkou, Petra natáčí s režisérem Evženem Sokolovským ml. novou českou pohádku *Sněžný drak*. Proto jsem se tentokrát rozhodl pro „dvojrozhovor“ právě s těmito mladými herečkami, aby nám nejen o těchto projektech mohli prozradit více.

Martino, jak ses k roli Roxie v novém nastudování Chicago dostala a jak probíhalo zkoušení?

Martina: Oslovil mě režisér Petr Kracík při premiéře *Mefista*, jestli bych přišla do Divadla pod Palmovkou na konkurz, Petr je tam ředitelem. Věděl, že jsem v Pardubicích Roxie Hartovou v *Chicago* už hrála. Přišla jsem tam, nechali mě zazpívat, řekla jsem jim monolog a vzali mě. Jen jsem koukala!

V pražském Chicago máš ale oproti tomu pardubickému alter-naci, je to tak?

Martina: Ano. Původně jsem se měla alternovat se Žuzanou

Norisovou. Ta se ale asi měsíc před premiérou rozhodla odejít, zkoušení bylo náročné a ona byla vzhledem k tomu, co všechno stíhá, přepracovaná, a tak si „dala oraz“. Ale ještě předtím, než Žuzka odešla, jsem si při korepeticích říkala, jak jsou holky, které hrají vražedkyně, řekněme sbor, šikovné, že by klidně některá z nich mohla hrát Roxie. A ejhle co se stalo: jedna z vražedkyň – Petra Doležalová – byla skutečně pro Roxie vybrána.

Žádné problémy v souvislosti s tvým hostováním nenastaly?

Martina: Ne. Musím říct, že se ke mně náš pan ředitel zachoval úplně skvostně, dovolil mi zkou-

šet v jiném divadle, aniž by mi vznikla jakákoli změna vůči mému angažmá. Věřil mi, že to zvládnu, že jsem zodpovědná... Jen jsem už ke konci zkoušení byla vyčerpaná z neustálého dojíždění. Měla jsem v Pardubicích v říjnu 22 představení a v listopadu 21, jezdila jsem proto pořád tam a zpátky. Ráda si před představením projdu text, to jsem stihala ve vlaku, ale zkušebnu, na které bych si mohla zazpívat, jsem musela vypustit, páč nebylo kdy. Je to docela paradoxní vzhledem k tomu, že jsem zkoušela muzikál...

Petra: Jenže ono stejně ani nebylo, kde by sis mohla zazpívat.

Martina: Jasně, to ještě ke všemu, protože Trójanky, které se právě zkoušely, byly takové rozpínavé...

Petra: No to teda! Ráno byla herecká zkouška a na baletáku se zároveň zkoušely se sborem choreografie, na zkušebně orchestr. A když jsem si chtěla na taneční šatně, kde je počítač, přehrát a zazpívat, co mám v Trójankách, nebyla volná ani ta šatna. Celé divadlo bylo plně vytížené.

Jaká byla spolupráce s režisérem Mošou?

Martina: Hodně spoléhá na lidi, které si obsadí, spoléhá na jejich osobnost a nechává jim hodně prostoru, aby na roli z velké části pracovali sami. To bylo pro mě dost těžké. Proto jsem byla ráda, že jsem měla za sebou Roxie v Pardubicích, kde se mi Petr Novotný věnoval hodně. Pan režisér Moša mi pomohl k tomu, abych byla více civilní, přestože se jedná o stylizované divadlo, což, věřím, Roxie prospělo. Zpočátku pro mě bylo těžké, že pro Palmkou byla použita malinko jiná textová úprava. Standa mi dovolil ponechat si velkou část toho, co jsem už měla naučené, ale pak trval na některých maličkostech, a když jsem se dostala do ajfru, tak mi tam samozřejmě skákaly ty staré texty. A co se týče podtextů, tak to bylo to samé. Ale teď už to mám zmáklé, aspoň doufám, už hraju podpalmkovou verzi, nikoli pardubickou.

Jak se ti spolupracovalo s kolegy v Divadle pod Palmkou?

Martina: Kolegové jsou úžasní. Billyho Flynna hraje Radek Valenta nebo Radek Zima, Amose Harta opět Radek Zima nebo Honza Teplý, Velmu Kellyovou Petra Jungmanová. Ráda bych vyjmenovala všechny, ale to by zabralo moc místa...

Jaké vidíš rozdíly pardubické a této nové inscenace?

Martina: Obrovský rozdíl je v tom, že pod Palmkou není živá kapela. Je to škoda, ale je mi jasné, že kapela je velmi nákladná a dnes je divadlo hodně závislé na financích... Více si netroufou soudit, já jsem a jsem v jedné i druhé příliš zainteresovaná na to, abych byla objektivní. Měla jsem ráda pardubickou verzi a teď mám zase ráda pražskou. A vůbec, přijďte se podívat sami!

Že jsi hostovala právě v muzikálové inscenaci, asi není úplná náhoda...

Martina: Myslím, že nic není náhoda... Chtěla bych hrát hlavně hudební divadlo. Ale asi na tom musím ještě hodně pracovat!

Jak na tom tedy pracuješ?

Petra: Vždycky zpívá někde na zkušebně, je slyšet celým divadlem, někdy se pak po ní opíjím.

Martina: Trénovat bych měla ale určitě více. Teď zkoušíme Zpívání v dešti, takže chodím trénovat step s Vaškem Muškou.

Už ses za ten půlrok kurzu naučila stepovat?

Martina: To si děláš srandu, že jo?! (smích) Petr Dohnal nám dal úžasnou šanci – vyvěsil brzy obsazení tří hlavních rolí a zařídil nám tyto hodiny stepu. Ale stepaři stepují dlouhé roky, denně! Pak mohou říct, že umí stepovat! Nám Vašek postavil choreografie a teď je s námi trpělivě čistí. Chudák, asi si s námi užije!

Péto, a ty k muzikálu neinklinuješ?

Petra: Ne že by mě nezajímalo, ale víc inklinuju k činohře.

A muzikál tě baví?

Petra: Baví mě, ale zatím jsem v žádném nehrála. Hraju v Netopýrovi, to je ovšem opereta. Po muzikálových rolích neprahnou, tedy je ani neoplakávám, když mi nepřipadnou, ale vůbec se jim nebráním. Dva muzikály, které bych si ale v budoucnu velice ráda zkusila, jsou Cabaret...

Martina: Ale! Cabaret je můj!

Petra: ...a Chicago.

Martina: Vidíš, jak nás Chicago spojuje? Péta mi ho závidí. (smích)

Petra: Já dnes velmi ráda zpívám. Do svých čtyř let jsem chtěla být zpěvačkou, dokud mi máma nevyšvětila, že fakt zpívat neumím. Měla jsem se zpěvem velké problémy na konzervatoři, pak jsem se „odblokovala“, konečně jsem se nebála ze sebe vydat tón, i když na jeviště to ještě nebylo, vystřídala jsem mnoho učitelů zpěvu, každý mi říkal něco jiného, měla jsem z toho hlavu v pejru. Potom jsem potkala pedagožku Gallu Macků, se kterou mě zpěv začíná hodně bavit. Dřív jsem měla před každou písničkou na jevišti trauma, ale teď mě to už baví... Když jsem viděla v Ostravě Šakalí léta, chtěla jsem stát na jevišti a zpívat s nimi.

Martina: Ještě k té přípravě – ráda bych se připravovala více, co se týče herectví, zpěvu i tance, ale jak je toho všeho moc a jak nestíhám, potřebuju taky odpocívat, ne? No a tak nejradši zalezu do postele a nechám si o tom, jak pilně pracuju, zdát. To je přece taky dobrý způsob! (smích)

A jak odpocíváš ty, Péto?

Petra: Já neumím odpocívat, mě to nebaví, mám vždycky skoro depresi, když mám volno. Ale někdy si pustím televizi nebo čtu knížky.

Martino, kdyby ses v budoucnu měla věnovat pouze hudebnímu divadlu, opouštěla bys činohru s lehkým srdcem? Nechyběla by ti?

Martina: Nechyběla, protože činohra je přece velkou součástí muzikálu. První požadavek je, že to musíš umět zahrát a zatančit. ➔

Petra: Jako činoherec si nemůžeš říct, že na muzikál kašleš a nebuděš se učit zpívat. Zpěv i jiné dovednosti jsou dnes pro herce nutností.

Martina: Joo!

Pěťo, ty teď zpíváš třeba v Trójkách, tam tě to baví?

Petra: Ano. A kupodivu z toho nemám trauma.

Martina: Já se půjdu zítra podívat a to trauma jí způsobím... (SMÍCH)

Petra: Ludro! (SMÍCH)

Zpívání s živým orchestrem, jako je tomu právě v Trójkách, jsi už předtím zažila?

Petra: V Netopýrovi s malým orchestrem. Ale tam je vzadu a máme porty, zatímco orchestr v Trójkách je vepředu a porty nemáme, to je zásadní rozdíl. Je to hodně těžké, člověk musí být naladěný na vlnu orchestru a dirigenta. Musím se hodně snažit, abych dokázala jít zvukově přes ně. Zpěv v Trójkách je to nejtěžší, co mě zatím na jevišti pěvecky potkalo.

Čím tě zaujala a překvapila tvoje role Kassandry v Trójkách?

Petra: Zaujalo mě už to, že se jmenuji Cassandra, protože předtím jsem hrála Esmeraldu... Jako bych vypadala z mexické telenovely. Ještě jsem v legraci říkala Dáše Novotné, jestli mi nepůjčí Rosalindu z Netopýra, ať to mám kompletní... (SMÍCH) Když jsem si Trójkanky přečetla, byla jsem trochu zmatená, ale pak jsem hru a jednotlivé role dlouho rozebírali, seděli jsme na zkušebně asi měsíc. Cassandra mě zaujala svojí energií, strhla mě, je tak trochu antický Puk, užívám si její „šilenost“. A čím mě překvapila...?

Martina: Překvapila tě svou náročností, ne?

Petra: To každopádně! Když mi Pavel Trojan přehrál, co budu zpívat, myslela jsem, že se zbláznil, že tohle přece nemůžu v životě zazpívat, natož se naučit ten složitý text, i když ho tam mám oproti paní Bittlové podstatně méně, ale pak mě překvapilo, že jsem si ho zapamatovala docela snadno.

Martina: Ale ještě tě přece překvapila spolupráce s panem režisérem...

Petra: Ano, překvapila mě úžasně! Ale to by bylo na hodně stránek povídat! On je prostě zlatíčko! Věnoval se mi strašně moc, všem se věnoval maximálně, ani nevím, čím mám začít... On je prostě psycholog a psychiatr...!

Martina: ...Především s tebou pracoval pedagogicky, což se dneska už moc u režisérů bohužel nevidí. Často k herci přistupují tak, že už je prostě „hotový herec“ a má přesně vědět... Ale já si myslím, že je důležité, aby se herec vyvíjel neustále a je jedno, kolik je mu let. Je pravda, že Petra má velikou výhodu v tom, že si od režisérů umí skvěle brát, taková podstatná součást talentu... Často jenom koukám a závidím...

Petra: Například jsme si s Pavlem sedli a on si se mnou začal povídat o tom, jaké mají vojáci boty. Připadala jsem si jak v bláznici... Ale pak jsem pochopila, co po mně chce. Nechtěl mi to říct jednoduše, chtěl, abych si na to přišla sama, chtěl ve mně vybudit obrazotvornost a konkrétní představy. A velmi mě zaujala zdánlivá drobnost – zeptal se mě: „Kde má Cassandra opěrné centrum?“ A já: „Asi v bránici.“ Ale on: „Ne, Cassandra je vědma, takže má opěrné centrum nad hlavou.“ A pak jsme řešili, jakou má Cassandra barvu. Nad hlavou

je korunní čakra, která je indigová. Navíc to je moje oblíbená barva a shodou okolností mám domodra i kostým. Pak jsem si to začala převádět na další role a úplně mě to fascinovalo! Tak třeba Esmeralda: důležitější láska, tedy opěrné centrum srdce – a čakra srdce je zelená, atd.

V současné době pracuješ na pohádce Sněžný drak. Můžeš o ní už teď něco prozradit?

Petra: Režíruje ji Evžen Sokolovský ml. a měla by se vysílat na Štědrý večer 2012. Hrajou princeznu Lauru.

A Lauru unese sněžný drak?

Petra: Ne. Laura je netradiční princezna, nechodí oblékaná v šatíčkách a nenosí korunku, spíš je to divoch, který šermuje, jezdí na koni, běhá po louce... Otec ji chce provdat, a tak každoročně na její narozeniny pořádá šermířský turnaj nápadníků, kde však ona všechny porazí a má z nich jenom srandu. Ale pak přijde princ Jan, hraje ho Petr Lněnička, do kterého se princezna zamiluje... Je zakletý a v noci se proměňuje právě ve sněžného draka. Laura ho chce zachránit, a tak se vydají kletbu společně zlomit. Čeká je na cestě mnoho zkoušek a překvapení. Ale Laura se nezalekne, je strašně statečná. Například je tam propast, u které je napsáno: „Jestli věříš na svou lásku, tak skoč!“, a Laura skočí! Všechno kvůli princí.

Čemu v jejich vztahu vadí, že se v noci proměňuje v draka? Asi dost hloupá otázka, vid'?

Petra: No hádej! (SMÍCH) Navíc hrozí, že pokud se kletba nezlomí, drakem zůstane navždy.

Také jsi takto statečná a hazardérská jako Laura?

Petra: Nevím, jestli statečná, ale hazardérská asi ano. Ale do propasti bych kvůli chlapovi neskočila!

Jak dlouho se taková pohádka natáčí?

Petra: V srpnu jsme natáčeli tři týdny, pak byla jednodenní dotáčka v září, čtyři dny v listopadu v interiérech a ještě budeme točit čtyři dny v exteriéru na sněhu. V krátké košili a s rozevlátými vlasy budu jezdit v mrazu na koni po lukách. Těším se na to moc! Ale hlavně na kolegy! A taky na zápal plic potom.

Říkáš, že tě uvidíme jezdit na koni. To zvládáš bez problémů?

Petra: Nejezdím běžně, ale udržím se v sedle. Před natáčením jsem byla na třídním výcviku. Cválát jsem se nejdřív bála, ale když jsem to zkusila, bylo to úžasné, naprostá extáze! Ale při natáčení mě nenechají jezdit moc rychle, kdyby se mi něco stalo, tak je celé natáčení v háji. Na rychlé jízdy jsou dubléři.

Bavilo tě natáčení hodně?

Petra: Samozřejmě! A se všem! Nejvíc jsem točila s Petrem Lněničkou, který si před natáčením zlomil ruku. Vždycky ji měl schovanou nonšalantně za páskem, takže třeba když jsme jeli na lodičce, pádlovala jsem já místo něho. Na koni jsme se trochu báli, ale zvládnul to i jednou rukou. Pak hraju se Sašou Rašilovem, který ztvárnil mého otce – krále Valentýna, chůvu mi hraje Pavlínka Tomicová, rádce Huberta Arnošt Goldflam, který nás každý den neustále rozesmával a bavil, sluhu Maxmiliána Jirka Hájek, herec a režisér, který zde v divadle měl původně režimovat Utikej, Váho, utikej!, Zuzana Slavíková hraje čarodějnici, Jitka Čvančarová mou mamínku, protože je také čarodějnice a ty přece nestárnou, Martin Myšíčka zlého prince, Pavel Liška s Tomášem Matonohou... Ale abych na někoho nezapomněla!

Je to tvoje druhá pohádka?

Petra: Čtvrtá. Objevila jsem se v pohádce Tři srdce režiséra Václava Krístka, to byla moje vůbec první práce před kamerou. Pak jsem měla drobníčku – hostinskou v pohádce Ztracený princ, v roce 2008 jsem hrála princeznu Marianu v Kouzlech králů v režii Zdeňka Zelenky a teď ve Sněžném drakovi.

Jak k takovým rolím herečka z Pardubic přijde? Jezdí často na konkurzy?

Petra: Ano, když můžu, tak jezu, ale je to nepravidelné.

Are netočíš jen pohádky, že?

Petra: Od nové sezóny hraju roli Adély v seriálu Ulice. Předtím jsem točila seriál Cukrárna, což byla nádherná práce s Dušanem Kleinem.

Díváš se na sebe v Ulici?

Petra: Zprvke to nestihám, zadruhé je to pro mě hrozně složité sledovat se v televizi, ještě jsem se nenaučila se na sebe koukat, pořád bych se opravovala.

Baví tě natáčení hodně?

Petra: Ano, hrozně moc. Bavila jsem se s některými spolužáky, kterým třeba vadí, že při natáčení na všechno čekáš... na slunce, na mraky, na déšť, až přestane pršet... Je to o čekání, ale mně to nevadí, bavím se v přestávkách ráda s kolegy. Když si vzpomenu na Kouzla králů, kde jsem seděla s panem Abrahámem pět hodin v cateringu, tak to je krásná vzpomínka. Tito velcí herci dají člověku mnoho cenných rad.

Martina: Počkejte! Já už jsem taky točila! Seriál Třetí řadu Nemocnice na kraji města – sestřičku jsem tam hrála. Jenže abych byla upřímná, zas tolik jako Péta si práci před kamerou neužívám, ale ráda bych se k tomu propracovala. Třeba to chce jen překonat nějaký strach. Když dostanu další šanci, určitě to znovu ráda zkusím a popracuju na tom. Péto, vem mě s sebou...

Petra: To víš, že jo!

Přeji vám tedy oběma ještě mnoho podobných hereckých příležitostí! **ZdJ**

† P. TENOROVÁ JAKO PRINCEZNA LAURA PŘI NATÁČENÍ POHÁDKY SNĚŽNÝ DRAK, KTEROU VYRÁBÍ ČESKÁ TELEVIZE, TELEVIZNÍ STUDIO BRNO, FOTO M. KUCHARSKI

✎ M. SIKOROVÁ S R. ZIMOU V CHICAGU V DIVADLE POD PALMOVKOU, FOTO ARCHIV DIVADLA

Abonentní skupiny G a D na rok 2012

Východočeské divadlo i v letošním roce obnovuje abonentní skupiny G a D, které během roku 2012 nabídnou čtyři divácky nejoblíbenější inscenace divadla. Předplatné abonentům zaručuje výhodnou cenu vstupného na jednotlivé tituly, navíc bez čekání, rezervací či front v předprodeji.

Představení předplatitelského cyklu G budou odehrána v pátek nebo v sobotu vždy od 18.00 hodin, prvním lákadlem bude Tajemný hrad v Karpatech, který uvedeme 29. června na Kunětické hoře!

Po loňském úspěchu nové abonentní skupiny D toto seniorské předplatné otevíráme i v letošním roce. Představení tohoto cyklu budou začínat v 10.00 hodin dopoledne ve všední dny.

Více informací o jednotlivých typech předplatného získáte v předprodeji divadla, na tel. č. 466 616 432 nebo na www.vcd.cz.

RaS

A na jaké tituly se můžete těšit?

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci a jeho nenápadném podléhání zlu v hlavní roli s L. Špínerem, který byl za ztvárnění H. Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011. Režie P. Kracík j. h.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Dobrodružná parodie pro celou rodinu. Režie J. Seydler.

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh

MUŽ Z KRAJE LA MANCHA

Slavný americký muzikál. Režie P. Novotný.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh o lásce. Režie P. Novotný.

DIVADELNÍ TEMATIKA

V OBRAZECH MARTY BENEŠOVÉ – BŘEHOVÉ

Letošní výtvarnou sezónu věnovanou autorům spjatým s Pardubicemi a okolím doplní i místní malířka MARTA BENEŠOVÁ – BŘEHOVÁ, která svou výstavu pojmenovala *O divadle a o jiném*. Vernisáž výstavy se uskuteční v sobotu 31. března před premiérou muzikálové komedie *Zpívání v dešti* a prohlédnout si ji ve foyer budete moci až do poloviny května.

Marta Benešová – Břehová se narodila v Pardubicích, kde stále žije a tvoří. Její zájem o výtvarno začal již hluboko v dětství. Po výtvarných kurzech během školní docházky u akademického malíře Františka Danihelky a profesora Dobromila Zahradníka absolvovala Výtvarnou školu Václava Hollara v Praze.

Od roku 1963 pracovala jako výtvarník propagace a aranžérka, na čas byla dokonce zaměstnána i ve Východočeském divadle. „Je to již velmi dávno, ale stopy zůstaly. Později na téma divadla vznikla také výstava obrazů v divadle, na kterou navází tou současnou. Při práci v divadle jsem se hojně věnovala „krásnému písmu“, nějakou dobu jsem se dokonce chtěla výtvarně ubírat tímto směrem, ale

nakonec se vrátila touha malovat a kreslit,“ prozrazuje autorka, která po roce 1989 opustila zaměstnání a začala se plně věnovat vlastní tvorbě.

Marta Benešová – Břehová se pravidelně zúčastňuje společných výstav obrazů v pardubické galerii Dílo. Svou první větší samostatnou výstavu uspořádala v roce 1982 a od té doby jich po vlastech českých zrealizovala už na pětáct.

O své práci Marta Benešová – Břehová říká: „Moje výtvarnické má poměrně široký záběr. V rámci možností se věnuji převážně volné tvorbě – krajinám, portrétům, koním a občas i zátiším. Z technik používám tužku, pero, pastel, temperu a olej, někdy i pastelky.

Dlouhá léta jsem zvána na řemeslné trhy, kde díky svému zájmu o starou architekturu mohu nabídnout upomínkové obrázky, především z místa konání trhů. Spolupracuji s informačními centry, galeriemi a muzei, s městskými a obecními úřady. Také vymýšlím a realizuji různé autorské tiskoviny, přáníčka pro děti, papírové loutky a podobně.“

RaS

ZADNÍ JEVIŠTE

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 441
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 466 616 402
10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
TELEFON: 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
UL. KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

SKANSKA

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV. č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 753

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. TENOROVÁ A M. TICHÝ, ZNÁMILNĚNÍ, FOTO M. KLÍMA